

Dosarul nr. 2ra-1436/21

Prima instanță: Judecătoria Edineț sediul Briceni (jud. A. Procopișina)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Guțu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vitalie Guțu împotriva Elenei Guțu cu privire la desfacerea căsătoriei

împotriva deciziei din 13 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Elena Guțu și menținută hotărârea din 18 ianuarie 2021 a Judecătoria Edineț sediul Briceni, prin care a fost admisă acțiunea

constată:

La 17 februarie 2020, Vitalie Guțu, reprezentat de avocatul Serghei Culicov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Guțu cu privire la desfacerea căsătoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 26 iulie 1996, a încheiat căsătoria cu Elena Guțu, fapt confirmat prin duplicatul certificatului de căsătorie, eliberat la 15 ianuarie 2020 de SSC, căsătorie trecută în registrul actelor de stare civilă sub nr. 18.

A relatat că temei de inițiere a procedurii de divorț a servit faptul că nu mai formează o familie cu soția, locuind separat.

Astfel, în privința divorțului a încercat să discute cu Elena Guțu, i-a propus și să meargă împreună la SSC Briceni în vederea divorțului, însă ultima era plecată, la acel moment.

A evidențiat că viața de familie a eșuat, conviețuirea în calitate de soți și păstrarea familiei fiind imposibilă.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 37 alin. (2) Codul familiei, art. 5, 84, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, desfacerea căsătoriei și încasarea taxelor de la SSC Briceni în jumătate.

Prin hotărârea din 18 ianuarie 2021 a Judecătoria Edineț sediul Briceni, a fost admisă acțiunea.

A fost desfăcută căsătoria între Vitalie Guțu, născut la XXXXX și Elena Guțu, născută la XXXXX, înregistrată la 26 iulie 1996 la Primăria sat. Grimăncăuți r-nul Briceni și trecută în registrul de stare civilă sub nr. 18.

A fost încasată de la Vitalie Guțu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 000 % din unitatea convențională, la eliberarea certificatului de divorț și eliberată Elena Guțu de la plata taxei de stat.

Prin decizia din 13 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Elena Guțu și menținută hotărârea din 18 ianuarie 2021 a Judecătoriei Edineț sediul Briceni.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut că în termenul de împăcare de 6 luni, acordat de către instanța de judecată la cererea Elenei Guțu, părțile nu au reușit reconcilierea, iar Vitalie Guțu a rămas pe aceeași poziție și solicită desfacerea căsătoriei, părțile neavând un trai familial timp de un an, locuind separat, astfel căsătoria purtând un caracter formal.

În același timp, Vitalie Guțu a reiterat faptul că nu are dorința de a se împăca cu Elena Guțu și că are intenția de a forma o altă familie.

La 28 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Elena Guțu a declarat recurs împotriva deciziei din 13 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că cererea de apel a fost examinată la 13 mai 2021, în absența sa și că, de fapt, nu a cunoscut despre ora și data examinării cererii, prin ce i-a fost încălcat dreptul său de a se expune asupra acesteia, lucru ce cade sub incidența art. 432 alin. (3) lit. b) CPC.

Totodată, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au întreprins toate măsurile sub aspectul păstrării familiei, ci și-au motivat soluțiile prin faptul că după acordarea termenului de împăcare, părțile nu au ajuns la un numitor comun în vederea menținerii căsătoriei.

A menționat că, în pofida termenului de împăcare acordat de către prima instanță, în această perioadă nu a avut posibilitatea de a discuta cu Vitalie Guțu în scopul păstrării familiei, fiindcă la acel moment locuia în Ucraina.

Totodată, a menționat că, la moment, soții au de soluționat mai multe litigii apărute între ei, precum ar fi partajarea averii comune, soluționarea problemelor ce se referă la credite, aplicarea sechestrului asupra averii, etc.

A specificat că deține cetățenia Ucrainei, iar fiind în căsătorie cu Vitalie Guțu, deține permis de ședere provizorie pe teritoriul Republicii Moldova pentru cetățeni străini, iar desfacerea căsătoriei o pune în dificultate de a se afla legal pe teritoriul Moldovei și de a avea posibilitate de a soluționa problemele enumerate.

La 25 august 2021, în adresa lui Vitalie Guțu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Elena Guțu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 71), fiind recepționată de către acesta la 7 septembrie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție (f. d. 73).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Vitalie Guțu să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei, rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa Elenei Guțu la 14 iunie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la dosar (f. d. 52), fiind recepționată de către aceasta la 22 iunie 2021, potrivit avizului de recepție (f. d. 55).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 28 iulie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Elena Guțu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Guțu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Pe de altă parte, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că nici susținerea recurteii precum că instanța de apel nu a înștiințat-o despre desfășurarea ședinței de judecată din 13 mai 2021, nu constituie temei de a declara admisibil recursul.

Și asta deoarece, actele cauzei atestă faptul că Elena Guțu a fost înștiințată anterior pentru ședința de judecată din 22 aprilie 2021, ceea ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la dosar (f. d. 40).

Iar potrivit prevederilor art. 102 alin. (4¹) CPC, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Elena Guțu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Elena Guțu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic